

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 octombrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare, prin care se solicită casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 28 februarie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2017, declarate de avocații Cerga Ion, Istrate Anatolie și Istrate Angela în numele lui Renato Usatîi

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 11.11.2017 - 28.02.2017,

2. Instanța de recurs: 04.04.2017 - 22.05.2017.

Asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. La 20 august 2011, de către organul de urmărire penală al Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și a Corupției a fost pornită urmărirea penală în cauza nr.2011036570, conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, în baza plîngerii adresate organului de urmărire penală de către președintele Consiliului BC „Universalbank” SA, Gh.Gorbunțov privind deposedarea sa de un pachet de xxxxx de acțiuni, ceea ce constituie xxxxx din numărul total de acțiuni emise de BC „Universalbank” SA.

2. Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Rudei Liliandin 09 august 2013, în temeiul art.275 pct.3) Cod de procedură penală, s-a dispus clasarea procesului penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

3. Ordonanța nominalizată a fost contestată de către Boțan George la procurorul ierarhic superior, conform prevederilor art.298-299 Cod de procedură penală.

4. Prin ordonanța Procurorului, adjunct interimar al Procuraturii Anticorupție, Ivanov Vsevolod din 03 septembrie 2013, a fost respinsă plîngerea împotriva ordonanței de clasare a procesului penal în cauza nr.2011036570 din 09 august 2013.

5. Nefiind de acord cu ordonanțele nominalizate, petiționarul Boțan George s-a adresat cu plîngere judecătorului de instrucție, în temeiul art.313 Cod de procedură penală, solicitând anularea acestora, deoarece urma a fi dispusă încetarea procesului din alt motiv, dar nu pe faptul că lipsesc elementele infracțiunii.

6. Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 06 septembrie 2013, plîngerea petiționarului G.Boțan împotriva ordonanței din 09 august 2013 de clasare a procesului penal, precum și a ordonanței de respingere a plîngerii din 03 septembrie 2013, emisă în ordinea de control ierarhic superior, a fost respinsă.

7. La 02 septembrie 2016, Adjunctul Procurorului-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, C.Bratunov a înaintat demers, prin care a solicitat

anularea ordonației de clasare a procesului penal în cauza nr.2011036570, cu reluarea urmăririi penale.

8. Prin ordonanța Procurorului General-interimar, E.Harunjen din 02 septembrie 2016, a fost dispusă anularea ordonației procurorului în Procuratura Anticorupție, L.Rudei din 09 august 2013, privind clasarea procesului penal în cauza penală nr.2011036570, cu reluarea urmăririi penale, considerând că urmărirea penală în cauza dată urmează a fi reluată cu efectuarea cercetărilor suplimentare pentru asigurarea înlăturării omisiunilor anchetei, ce în fond încalcă dreptul la proprietate al părții vătămate, cu transmiterea cauzei pentru exercitarea în continuare a urmăririi penale Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

9. Nefiind de acord cu ordonanța dată, avocatul I.Cerga în interesele lui R.Usatîi s-a adresat cu plîngere în ordinea procedurii art.313 Cod de procedură penală judecătorului de instrucție, solicitînd declararea nulității ordonației de reluare a urmăririi penale pe caz. La fel, și avocatul A.Istrate în interesele lui R.Usatîi a înaintat o plîngere suplimentară împotriva ordonației emise la 09.08.2013, solicitînd anularea acesteia.

10. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 28 februarie 2017, plîngerea avocaților I.Cerga și A.Istrate, înaintată în numele petiționarului R.Usatîi, a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Instanța a indicat că, analizând situația de fapt stabilită în cadrul examinării plîngerii și raportînd-o la temeiurile de drept aplicabile cazului, a conchis că ordonanța emisă de Procurorul General-interimar din 02.09.2016, este una procedural fondată, deoarece la momentul emiterii ordonației de clasare a procesului penal din 09.08.2013, procurorul nu a cunoscut și nu a putut cunoaște despre detaliile comunicate ulterior de Gh.Gorbunțov în cadrul cauzei penale nr.2012928171, pornite în temeiul art.26, 145 alin.(2) Cod penal, în care acesta figura în calitate de învinuit, că faptele cu privire la circumstanțele noi ale cauzei au fost enunțate de Gh.Gorbunțov în cadrul adresării scrise către Procurorul General din 20.11.2014.

Totodată, instanța a respins argumentele apărării cu privire la respingerea mijloacelor de probă, pe motiv că au fost ridicate după reluarea urmăririi penale din 02.09.2016, fiindcă acțiunea procesuală de ridicare din 18.10.2016 nu putea fi înlăturată înafara unui proces penal finalizat, fiind efectuată întemeiat deja în cadrul urmăririi penale reluate.

Instanța a mai statuat că sunt lipsite de temei și argumentele apărării, precum că reluarea urmăririi penale contravine Hotărârii Curții Constituționale nr.12 din 14.05.2015, deoarece pe caz au fost stabilite fapte noi de care nu cunoștea procurorul L.Rudei la emiterea ordonației de clasare a procesului penal, care axează atenția instanței atât pe examinarea completă și multiaspectuală a cauzei de către organul de urmărire penală al CCCEC, cât și pe depășirea termenului de un an de la intrarea în vigoare a ordonației de clasare a procesului penal.

La fel, instanța a reținut că ordonanța de reluare a urmăririi penale din 02.09.2016 a fost adoptată în interiorul termenului de prescripție de la data adoptării ordonației de clasare a cauzei penale din 09.08.2013, deoarece aceasta nu este o hotărâre procesuală definitivă și nu constituie o încălcare a prevederilor art.22 alin.(2) Cod de procedură penală, art.4 Protocolul nr.7 al Convenției și nu va înlături principiul non bis in idem.

De asemenea, instanța a conchis că întemeiat au fost adoptate pe fond atât ordonanța procurorului, adjunct-interimar al Procurorului Anticorupție din 09.08.2013, cât și încheierea judecătorului de instrucție din 06.09.2013, deoarece la acea etapă a procesului penal, atât procurorul, cât și judecătorul de instrucție nu au întrevăzut careva vicii fundamentale capabile să desființeze ordonanța de clasare a procesului penal adoptată de procurorul L.Rudei la 09.08.2013.

Mai mult, instanța a relevat că, reluarea urmăririi penale în privința petiționarului R.Usafii nu i-a îngădit acestuia careva drepturi sau libertăți fundamentale garantate de Convenție, or procedura penală în cazul dat nu a fost reluată ad personam, dar a fost reluată pe fapt, după cum a și fost pornită urmărirea penală în baza ordonanței din 20.08.2011, fiindcă R.Usafii în cadrul urmăririi penale a fost audiat în calitate de martor, fără a-i fi atribuite alte calități procesuale până la clasarea procesului penal.

Instanța a respins și argumentul apărării cu privire la faptul că, procurorul nu mai era în drept să reia urmărirea penală după declararea neconstituționalității prevederilor art.287 alin.(1) Cod de procedură penală, deoarece prin Hotărârea Curții Constituționale nr.12 din 14.05.2015, art.287 alin.(2) Cod de procedură penală, care indică subiecții competenți de reluare a urmăririi penale, a fost modificat prin Legea nr.197 din 28.07.2016, intrând în vigoare la 09.09.2016, astfel reluarea urmăririi penale de către procurorii ierarhic superiori până la data de 09.09.2016 nu constituia o procedură nevalabilă, atâta timp cât prevederile art.287 alin.(2) Cod de procedură penală nu interziceau expres acest lucru și în defășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanță. Astfel, în cazul dat, reluarea urmăririi penale era unica soluție justă, pentru a fi atins scopul propus de examinare multilaterală și completă a cauzei și de emitere a unei decizii legale și obiective.

11. Împotriva încheierii date, au declarat recurs în anulare avocații A.Istrate, I.Cerga și A.Istrate în numele lui R.Usafii, solicitând casarea acesteia, pe motiv că instanța nefondat a constatat inexistența temeiurilor de declarare a nulității ordonanței contestate, reținând în argumentarea soluției că aceasta este una procedural fondată, care nu încalcă drepturile și interesele legitime ale petiționarului; - instanța formal s-a expus asupra unor motive invocate de apărare, iar în privința altor motive nu s-a expus în general; - instanța a depășit limitele atribuțiilor stabilite de lege, și anume a celor stabilite la art.313 alin.(5) Cod de procedură penală, asumându-și obligațiile organului de urmărire penală, fiindcă a dat o completare proprie-nouă motivelor de anulare a ordonanței de încetare a urmăririi penale din 09.08.2013, pe când drept temei de anulare a ordonanței de încetare a cauzei penale, de către procuror a fost invocat doar existența viciului fundamental care afectează hotărârea adoptată, manifestat prin încălcarea dreptului de proprietate a părții vătămate; - instanța nu a motivat din ce considerente depășește aceste motive, practic desființându-le, dând o apreciere arbitrară temeiurilor invocate în ordonanța contestată; - faptele reținute de instanță ca fiind „noi” nu constituie date despre circumstanțele de care nu avea cunoștință organul de urmărire penală la data adoptării ordonanței de clasare a cauzei penale, deoarece declarațiile martorului S.Dobrea datează cu 11.09.2012, pe când clasarea cauzei penale s-a dispus la 09.08.2013, iar declarațiile martorului dat nu relevă careva circumstanțe noi care ar avea o importanță pentru reluarea cauzei de escrocherie, dimpotrivă confirmă vinovăția lui Gh.Gorbunțov în tentativa de omor a lui R.Usafii; - instanța ilegal a reținut și calificat drept „fapte noi” adresările făcute de Gh.Gorbunțov către Procurorul General datate cu 20.11.2014, pe simplu motiv că sunt făcute în cadrul unui proces penal pornit împotriva părții vătămate pe faptul tentativei de omor a lui R.Usafii, iar circumstanțele expuse în adresare vin în contradicție cu materialele cauzei, care denotă inexistența faptului înstrăinării frauduloase a acțiunilor posedate de Gh.Gorbunțov în „Universalbank” SA; - instanța în cadrul examinării plângerii a administrat materialele procedurii de executare, conform căreia s-a stabilit înstrăinarea legală a acțiunilor posedate de Gh.Gorbunțov în „Universalbank” SA și despre legalitatea procedurii de executare a reiterat însăși reprezentantul lui Gh.Gorbunțov, avocatul Al.Moloman în cadrul examinării plângerii, precum și executorul judecătoresc G.Boțan; - instanța neîntemeiat a reținut în calitate de „fapte noi” acte procesuale emise de organul de urmărire penală, și anume ordonanța de reluare a

urmăririi penale din 25.08.2016 pornită împotriva lui Gh.Gorbunțov și ordonanța de ridicare a acestor acte procedurale din 18.10.2016, fiindcă acestea sunt acte de procedură, emise de către organul de urmărire penală și nu pot constitui nici circumstanțe și nici fapte noi, fiind ridicate din cadrul unui proces penal clasat la 26.10.2016; - instanța neîntemeiat a reținut în calitate de „fapte noi” acte procedurale emise ulterior reluării urmăririi penale din 02.09.2016 - ordonanța de pornire a urmăririi penale în baza art.46, 27, 145 Cod penal, pe faptul tentativei de omor la comandă a omului de afaceri Gh.Gorbunțov; - instanța în motivarea încheierii a dat apreciere circumstanțelor cauzei penale pornite pe faptul tentativei de omor, în schimbul aprecierii motivelor invocate de apărare în coraport cu cele expuse în ordonanța de anulare și reluare a cauzei penale pe faptul escrocheriei; - instanța nu a ținut cont de principiul legalității procesului penal, potrivit căruia desfășurarea întregului proces penal are loc potrivit dispozițiilor prevăzute de legea procesual penală; - instanța a neglijat normele constituționale prevăzute de art.16, 20, 21 și 23 din Constituție, precum și principiul non bis in idem, prevăzut la art.4 al Protocolului nr.7 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art.14 alin.(7) al Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice, ceea ce afectează dreptul lui R.Usatîi la libertate, de a nu fi urmărit de doua ori, precum și dreptul la muncă, viață privată și familie; - instanța a dispus neîntemeiat examinarea cauzei în lipsa citării legale a lui R.Usatîi, a examinat cauza în ședință închisă și a judecat cauza în condiții de incompatibilitate, fapt sesizat prin recuzarea înaintată atât instanței, cât și procurorului, a admis în proces procurorul V.Busuioc, fără ca ultimul să dispună de careva împuterniciri legale acordate în vederea reprezentării Procurorului General-interimar E.Harunjen, care a dispus anularea ordonanței de clasare a cauzei penale cu reluarea acesteia; - instanța a încălcat termenul stabilit de dispozițiile art.313 alin.(4) Cod de procedură penală pentru soluționarea plângerii, iar la examinarea probelor, a CD-lui cu explicațiile date de Gh.Gorbunțov, a fost lipsită de posibilitate de a pune întrebări și, respectiv nu a asigurat prezența unui translator în cadrul procesului, de rând ce Gh.Gorbunțov este vorbitor de limbă rusă.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2017, recursul declarat de avocații I.Cerga, A.Istrate și A.Istrate în numele petiționarului R.Usatîi a fost respins, ca nefondat.

Instanța de recurs a constatat că, prima instanță a făcut o analiză amplă a circumstanțelor cauzei, just a apreciat că argumentele reprezentanților petiționarului nu pot fi reținute drept convingătoare, pe motiv că sunt lipsite de temeinicie, aceștia nu au prezentat date concrete și certe, ce ar indica la faptul că acțiunile procurorului ierarhic superior în cadrul procesului penal nu ar fi corespuns cerințelor inerente, ce rezidă atât din prevederile art.287 alin.(4) Cod de procedura penală, în partea ce vizează temeinicia reluării urmăririi penale, cât și art.19 alin.(3), 254 Cod de procedură penală, care reglementează obligația asigurării examinării complete și multilaterale a cazului.

La caz, instanța de recurs a conchis că, prin ordonanța de anulare a ordonanței de clasare a procesului penal din 09.08.2013, pe cauza penală nr.2011036570, emisă de procurorul în Procuratura Anticorupție, cu reluarea urmăririi penale, nu s-a încălcat dreptul persoanei de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori pentru una și aceeași faptă, deoarece la data emiterii ordonanței de clasare a procesului penal din 09.08.2013, procurorul nu a putut cunoaște despre detaliile comunicate ulterior de către Gh.Gorbunțov în cadrul cauzei penale nr.2012928171, pornite în temeiul art.26,145 alin.(2) Cod penal, în care acesta figura în calitate de învinuit, astfel că acțiunile procurorului ierarhic superior cu privire la anularea ordonanței de clasarea a procesului penal și de reluare a cercetărilor pe cazul dat au fost pe deplin justificate.

La fel, instanța de recurs a menționat că, temei pentru emiterea ordonanței Procurorului General-interimar, E.Harunjen din 02.09.2016, prin care a fost dispusă anularea ordonanței procurorului L.Rudei din 09.08.2013, privind clasarea procesului penal în cauza penală nr.2011036570 cu reluarea urmăririi penale pe caz, nu a fost descoperirea unui viciu fundamental, ci stabilirea unor fapte noi recent descoperite în cadrul cauzei penale nr.2012928171, unde Gh.Gorbunțov a declarat că dosarul penal în care el figura în calitate de comanditar al omorului lui R.Usatfi, urmarea nu altceva decât scopul împiedicării și intimidării sale de a soluționa litigiul legat de înstrăinarea frauduloasă a acțiunilor de la BC „Universalbank” SA, motiv pentru care a fost nevoit să părăsească hotarele țării, pentru a nu pune în pericol securitatea vieții sale, iar drept confirmare a îngrijorărilor sale a constituit tentativa de asasinat organizată asupra sa în luna martie 2012. În susținerea acestor afirmații, cu privire la exercitarea presiunilor asupra sa din partea lui R.Usatfi, legate de activitatea și tranzacțiile cu acțiunile BC „Universalbank” SA, vin și declarațiile martorului S.Dobrea, audiat la 11.09.2012, unde ultimul a relatat că activând în calitate de șofer a lui R.Usatfi, a fost convins de ultimul să racoleze o persoană din paza de corp a lui Gh.Gorbunțov pentru a-i furniza detalii despre activitatea, întâlnirile, deplasările acestuia, și anume aceste fapte au și dus la reluarea urmăririi penale în cadrul cauzei nr.2011036570, fiindcă au fost niște circumstanțe noi, care îl vizau pe petiționarul R.Usatfi, drept beneficiarul preluării frauduloase a acțiunilor BC „Universalbank” SA, prin intermediul persoanei juridice interpuse „Mep Goup Ltd” din zona off-shore-Sezchelles.

În acest sens, instanța de recurs a reținut și faptul că, la 16.10.2016, în legătură cu circumstanțele noi apărute, Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale s-a autosesizat și a inițiat deja o urmărire penală în cauza nr.2016670005, în temeiul art.46, 27,145 alin.(2) Cod penal, pe faptul tentativei de omor la comandă a omului de afaceri Gh.Gorbunțov, organizat de către un grup criminal, care după realizarea planului de preluare prin înșelăciune și abuz de încredere a xxxxx din acțiunile BC „Universalbank” SA, au purces la organizarea nemijlocită și planificarea omorului acționarului principal al băncii, Gh.Gorbunțov, soldate cu tentativa de omor asupra ultimului în Londra, Marea Britanie, la data de 20.03.2012, iar la moment cauzele penale nr.2016670005 și nr.2011036570 sunt conexe într-o procedură unică, prin ordonanța din 16.10.2016, emisă de procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale. Din acest motiv, argumentele apărării cu privire la respingerea acestor mijloace de probe prezentate de procuror, pe motiv că ar fi fost ridicate după reluarea urmăririi penale din 02.09.2016, sunt lipsite de temei, fiindcă acțiunea procesuală de ridicare din 18.10.2016 nu putea fi îndeplinită în afara unui proces penal finalizat, fiind efectuată întemeiat deja în cadrul urmăririi penale reluate.

Referitor la motivul invocat de apărare, precum că examinarea cauzei a avut loc în lipsa citării legale a lui R.Usatfi, instanța de recurs a reținut că, judecarea plângerii înaintate în numele petiționarului R.Usatfi a avut loc în prezența apărătorilor acestuia, în număr de trei, care la examinarea plângerii nu au invocat necesitatea participării petiționarului în ședința de judecată și nici petiționarul nu și-a manifestat într-un fel sau altul dorința de a participa și că apărătorii acestuia apără interesele petiționarului în bază de contract, de unde se prezumă informarea beneficiarului de către ultimii despre acțiunile întreprinse în această cauză.

Cât privește examinarea cauzei în ședință închisă, instanța de recurs a menționat că, în sensul dat, a fost emisă încheierea motivată a instanței din 08.02.2017, în care judecătorul de instrucție s-a expus clar și explicit asupra necesității examinării procesului de judecată în ședință închisă, soluție ce este una corectă.

Respinsă de instanță, ca fiind neîntemeiată, a fost și afirmația recurenților, precum că judecarea plângerii a avut loc în condiții de incompatibilitate, fapt sesizat prin recuzarea înaintată

instanței, cât și procurorului, deoarece prin încheierea din 06.12.2016, a fost respinsă recuzarea înaintată judecătorului A.Postică, iar ce ține de recuzarea procurorului, în sensul dat nu a fost înaintată nici o cerere în fața instanței.

Neîntemeiate a considerat instanța de recurs argumentele recurenților, precum că instanța a încălcat termenul stabilit la dispoziția art.313 alin.(4) Cod de procedură penală pentru soluționarea plângerii, deoarece, deși norma dată prevede un termen de 10 zile pentru examinarea plângerii, la invocarea acestui termen urmează a se ține cont de complexitatea cauzei, numărul și comportamentul participanților la proces și nu în ultimul rând disponibilitatea instanței de a fixa ședințele de judecată având în vedere numărul de dosare aflate în procedură.

Lipsit de temei instanța de recurs a considerat și afirmația recurenților, precum că la examinarea probelor, a Cd-lui cu explicațiile date de Gh.Gorbunțov, apărarea nu a avut posibilitatea de a pune întrebări, deoarece la caz nu se examinează pe fond cauza penală și respectiv, nu se poate vorbi despre audierea sau darea de declarații de către partea vătămată sau victimă, cu ulterioara respectare a procedurii prevăzute la art.369 Cod de procedură penală. Din procesul-verbal al ședinței de judecată se constată că este vorba despre expunerea de către Gh.Gorbunțov a poziției referitor la plângerea înaintată de avocații I.Cerga, A.Istrate și A.Istrate în numele petiționarului R.Usafii, expunere ce a luat forma unui CD.

Critic, instanța de recurs a apreciat și alegațiile apărării referitor la netemeinicia încheierii judecătorului de instrucție privind respingerea obiecțiilor asupra procesului-verbal al ședinței de judecată la plângerea înaintată în ordinea prevăzută de art.313 Cod de procedură penală, pe motiv că obiecțiile specificate de apărători au fost examinate de instanță.

13. Hotărârea menționată, în temeiul art.466 Cod de procedură penală, a devenit irevocabilă la data pronunțării.

14. Împotriva hotărârilor nominalizate au declarat recursuri în anulare avocații I.Cerga, A.Istrate și A.Istrate în numele lui R.Usafii, care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie declarată nulă ordonanța din 02.09.2016, emisă de procurorul General-interimar E.Harunjen, privind anularea ordonanței de clasare a procesului penal nr.2011036570 din 09.08.2013 emisă de procurorul în Procuratura Anticorupție, L.Rudei, cu reluarea urmăririi penale, invocându-se repetat aceleași temeuri și motive, enumerate în pct.11 al prezentei decizii.

15. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, persoanele menționate la art.401 alin.(1) pct.2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, *după epuizarea căilor ordinare de atac.*

Însă, art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise *doar la judecarea cauzei*, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres că, pot fi atacate cu recurs în anulare *doar hotărârile judecătorești, prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea II ale Codului de procedură penală - adică calea apelului și recursului ordinar.*

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că decizia instanței de recurs, prin care a fost menținută încheierea primei instanțe, adoptată în ordinea reglementată de art.313 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute de art.452 alin.(1), ce pot fi contestate cu recurs în anulare.

Deci, după cum s-a menționat mai sus, cu recurs în anulare pot fi atacate *acele hotărâri judecătorești irevocabile* care au trecut căile ordinare de atac - calea apelului sau/și recursului ordinar. În cazul în care, potrivit legii, o hotărâre judecătorească nu parcurge aceste căi consecutive de atac, inclusiv cea adoptată în temeiul prevederilor art.313 Cod de procedură penală, această hotărâre, deși a devenit irevocabilă, nu mai este pasibilă de drept de a fi contestată prin intermediul recursului în anulare.

Conform art.456 alin.(1), 432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului declarat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor în anulare declarate de avocații I.Cerga, A.Istrate și A.Istrate în interesele lui R.Usatii, pe motiv că nu îndeplinesc cerințele de conținut.

16. În conformitate cu prevederile art.432, 452, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor în anulare declarate de avocații Cerga Ion, Istrate Anatolie și Istrate Angela în numele lui Usatii Renato, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2017, pe motiv că nu îndeplinesc cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 noiembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu